

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 4 ครั้งที่ 3 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันศุกร์ที่ 27 พฤษภาคม 2565 เวลา 09.30 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 4 ครั้งที่ 3 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ โดยมี นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายศุภชัย โพธิ์สุ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีชาหาหรือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เป็นเวลาพอสมควร และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

(1) กระทู้ถาม	(ไม่มี)
(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	(ไม่มี)
(3) รับรองรายงานการประชุม	(ไม่มี)
(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	

4.1 รายงานผลการพิจารณาการศึกษา เรื่อง ผลกระทบและแนวทางแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลไทยอย่างยั่งยืน ซึ่งคณะกรรมการการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัยพิจารณาเสร็จแล้ว (พิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 3 ครั้งที่ 29 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ 2565 เพื่อให้ที่ประชุมลงมติ)

ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับรายงานของคณะกรรมการด้วยคะแนน 294 เสียง และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการด้วยคะแนน 300 เสียง เพื่อนำส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

4.2 รายงานการพิจารณาการศึกษา เรื่อง ปัญหาการบังคับใช้และแนวทางแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนพิจารณาเสร็จแล้ว (ค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 3 ครั้งที่ 21 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ 16 กันยายน 2564)

- คณะกรรมการพิจารณาขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

4.3 รายงานการพิจารณาการศึกษา เรื่อง แนวทางการเสนอกฎหมายบำนาญพื้นฐานแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการการสวัสดิการสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว (ค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 3 ครั้งที่ 2 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 4 พฤศจิกายน 2564)

ตามที่ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 1 ครั้งที่ 21 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 1 กันยายน 2562 ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร บัดนี้ คณะกรรมการได้จัดทำรายงานการพิจารณาการศึกษา เรื่อง “แนวทางการเสนอกฎหมายบำนาญแห่งชาติ” เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 104 วรรคหนึ่ง

กำหนดว่า “เมื่อคณะกรรมการได้กระทำกิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามหน้าที่ และอำนาจหรือตามที่สภามอบหมายเสร็จแล้วให้รายงานต่อสภาตามระยะเวลาที่สภากำหนด ” โดยมี รายละเอียด ดังนี้ คณะกรรมการการสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการ สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับผู้สูงอายุ เนื่องจากปัจจุบันผู้สูงอายุส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการด้านการเงิน จากรัฐเป็นเพียงเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายขั้นต่ำเพื่อการยังชีพ เนื่องจากอัตราเบี้ยยังชีพ ยังต่ำกว่าเส้นความยากจนเป็นอย่างมาก โดยปัจจุบันรัฐบาลจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ซึ่งไม่ใช่ผู้ที่ได้รับสวัสดิการหรือประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ โดยจะต้องมาลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพ ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะแบบขั้นบันไดเป็นรายเดือนในอัตราที่เพิ่มขึ้นตามช่วงอายุของ ประชาชนผู้มีสิทธิ โดยผู้ที่อายุ 60 - 69 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพเดือนละ 600 บาท ผู้ที่อายุ 70-79 ปี จะได้รับ เบี้ยยังชีพเดือนละ 700 บาท ผู้ที่อายุ 80 - 89 ปี จะได้รับเบี้ยยังชีพเดือนละ 800 บาท และผู้ที่อายุ 90 ปีขึ้นไป จะได้รับเบี้ยยังชีพเดือนละ 1,000 บาท หากพิจารณาว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่เหล่านี้ อาศัยเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นแหล่งรายรับเพียงแหล่งเดียวหลังเกษียณแล้วอาจกล่าวได้ว่า ผู้สูงอายุไทยส่วนใหญ่จะไม่มี ความมั่นคงทาง การเงิน ซึ่งการวางรากฐานความมั่นคงด้านรายได้ที่เพียงพอในการดำรงชีพหลังการเกษียณอายุ โดยใช้ระบบบำนาญ เป็นหนึ่งในหลักประกันทางสังคมที่ภาครัฐควรจัดให้มีขึ้นเพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง ในชีวิต คณะกรรมการการสวัสดิการสังคม จึงเห็นควรเสนอให้ประชาชนทุกคนมี "สิทธิบำนาญพื้นฐาน" เพราะสวัสดิการด้านบำนาญเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรได้รับ เพื่อความมั่นคงด้านรายได้ ที่เพียงพอในการดำรงชีพหลังการเกษียณอายุในลักษณะถ้วนหน้าที่จ่ายให้แก่ประชาชนผู้มีอายุถึงเกณฑ์ ตามที่รัฐกำหนดมีสิทธิได้รับทุกคน แม้ว่าประชาชนบางส่วนจะได้รับสวัสดิการบำนาญจากกองทุนการออม ภาคบังคับอื่นแล้วก็ตาม ซึ่งหากประชาชนผู้สูงอายุมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพที่มั่นคงก็จะช่วยลดภาระ การพึ่งพิง ลดการส่งต่อความยากจนจากรุ่นสู่รุ่น ช่วยแก้ปัญหาความยากจนเรื้อรังได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้ง ยังเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจทางอ้อมผ่านการลงทุนและการใช้จ่ายของกลุ่มประชากรผู้สูงอายุ ซึ่งรัฐจะได้ ผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจคืนมาในรูปแบบของภาษีประเภทต่าง ๆ แม้ว่าปัจจุบัน ประเทศไทยจะมีผู้สูงอายุ จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 12 ล้านคน และจำเป็นต้องใช้งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณปีละ 77,000,000,000 บาท (เจ็ดหมื่นเจ็ดพันล้านบาท) ซึ่งการใช้ งบประมาณในการบริหารจัดการและจ่ายเบี้ยบำนาญจากงบประมาณประจำปีเพียงทางเดียวอาจสร้างภาระ ผูกพันด้านการเงินการคลังในระยะยาว เนื่องจากงบประมาณดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายประจำที่รัฐบาลต้องจ่าย ทุก ๆ ปี และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรในประเทศไทยที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ภาครัฐต้องใช้งบประมาณจำนวนสูงขึ้นเรื่อย ๆ คณะกรรมการการสวัสดิการสังคม จึงได้พิจารณาศึกษา แนวทางในการวางระบบและเสนอกฎหมายบำนาญแห่งชาติโดยควรมีการบริหารงานในรูปแบบ "กองทุน" ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาด้านงบประมาณที่เป็นภาระของรัฐ เนื่องจากกองทุนมีรูปแบบการบริหารจัดการ ที่มีความยืดหยุ่นสูง สามารถนำเงินไปลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลกำไรขึ้นได้ ซึ่งปัจจุบันมี "กองทุนผู้สูงอายุ" ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ซึ่งสาระสำคัญเป็นการจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุ และเป็นที่มาของการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันไดในปัจจุบัน อาจถือได้ว่าเป็นแนวทางที่ไม่ซับซ้อน สามารถดำเนินการได้ง่ายและรวดเร็ว เนื่องจากเป็นการแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่เดิม โดยให้ยกเลิกการจ่ายเบี้ย ยังชีพผู้สูงอายุและให้เปลี่ยนเป็นการจ่ายบำนาญพื้นฐานแห่งชาติแทน ซึ่งเดิมการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีการจ่ายสองหน่วยงาน ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำหรับการจ่ายจากงบประมาณประจำปี และกรมกิจการผู้สูงอายุ สำหรับการจ่ายจากเงินกองทุนผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับผิดชอบดำเนินการจ่ายเบี้ยดังกล่าวอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องมีการจัดตั้ง หน่วยงานและจัดสรรอัตรากำลังเพิ่มเติม อีกทั้งมีระเบียบ หลักเกณฑ์ และหน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมาย

อยู่แล้ว การปรับแก้ไขพระราชบัญญัติผู้สูงอายุจึงเป็นแนวทางที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด สอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ 763/2563 คณะกรรมการการสวัสดิการสังคมได้เสนอให้มีการปรับปรุงที่มารายได้และการบริหารงานกองทุนผู้สูงอายุให้มีรายได้มากขึ้น เพื่อสมทบงบประมาณประจำปี เพื่อจ่ายบำนาญพื้นฐานแห่งชาติให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน จากที่มาเงินรายได้ประกอบด้วยเงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี เงินบำรุงจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าสุรา และยาสูบในอัตราร้อยละสองของภาษีที่เก็บจากสุราและยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้ เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือโดยนิติกรรมอื่น โดยกำหนดที่มาของรายได้เพิ่มขึ้นจากเงินบำรุงที่ได้จากภาษีสรรพสามิตสุรา ยาสูบ น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ รถ หรือภาษีอื่น ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด เงินบำรุงที่ได้รับจากการออกสลากตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เงินบำรุงที่ได้จากส่วนแบ่งค่าสัมปทาน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ในกิจการสื่อสาร วิทยุ โทรทัศน์ และคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกัควบคุมกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการคมนาคม เงินบำรุงที่ได้จากส่วนแบ่งรายได้จากค่าภาคหลวงตามกฎหมายว่าด้วยแร่ เงินที่ได้จากเงินบำรุงจากภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เงินบำรุงที่ได้จากค่าธรรมเนียมการซื้อขายสินค้าหรือบริการของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร เงินบำรุงที่ได้จากส่วนแบ่งค่าสัมปทาน ค่าใบอนุญาต ภาษี หรือค่าธรรมเนียมอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เงินบำรุงที่คลังได้รับมาตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียน เงินบำรุงที่ได้จากภาษีเงินได้ประจำปีของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ไม่ได้รับการต่อสิทธิพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมการลงทุน เงินบำรุงที่ได้จากภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดาหรือเงินได้นิติบุคคลประจำปีของผู้เสียภาษีแสดงความจำนง เงินบำรุงที่ได้จากส่วนแบ่งรายได้ ค่าสัมปทาน ค่าภาคหลวง หรือค่าธรรมเนียมอื่นจากกิจการขุดเจาะน้ำมัน หรือก๊าซธรรมชาติตามกฎหมายปิโตรเลียม หรือเงินบำรุงอื่น ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหรือตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบเพื่อให้เพียงพอจ่ายบำนาญพื้นฐานแห่งชาติ รวมทั้งเห็นสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนผู้สูงอายุให้สามารถนำเงินทุนไปหาประโยชน์ด้วยการลงทุนได้ ตลอดจนการกำหนดให้กองทุนผู้สูงอายุมีฐานะเป็นนิติบุคคลในกรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งกำหนดชื่อกองทุน โครงสร้าง และการบริหารกองทุนใหม่ เพื่อให้การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการสรรหาบุคลากรจากภายนอกให้เข้ามาบริหารจัดการเพื่อทดแทนการสรรหาอัตรากำลังข้าราชการที่เพิ่มขึ้นได้ตามที่ได้กล่าวมาทั้งหมด คณะกรรมการการสวัสดิการสังคมสภาผู้แทนราษฎร จึงเห็นควรให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 โดยให้แก้ไขชื่อกฎหมายเป็น "พระราชบัญญัติผู้สูงอายุและบำนาญพื้นฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2546" พร้อมทั้งแก้ไขให้เบี่ยงชีฟผู้สูงอายุเป็นบำนาญพื้นฐานแห่งชาติ และแก้ไขที่มาของเงินในกองทุนผู้สูงอายุเพื่อให้สามารถรับเงินได้มากยิ่งขึ้น โดยเพิ่มเติมที่มาของเงินในกองทุนผู้สูงอายุ เพื่อให้กองทุนผู้สูงอายุมีที่มาจากหลากหลายแห่งเพิ่มขึ้น เพื่อช่วยแก้ปัญหาด้านงบประมาณที่เป็นภาระของรัฐ นอกจากนี้ ยังต้องมีการพิจารณาหาแนวทางการเป็นไปได้ในการจัดสรรงบประมาณจากแหล่งอื่นเพิ่มเติม เช่น รายได้จากการจัดเก็บภาษีทางอ้อม การจัดสรรงบประมาณบางส่วนจากการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต (ภาษีบาป) การจัดสรรงบประมาณจากรายได้ในกาณ์จำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล และรายได้จากการบริจาค เป็นต้น รวมทั้งกำหนดให้สิทธิบำนาญพื้นฐานแห่งชาติ เป็นสิทธิที่ทุกคนพึงได้รับ แม้ว่าประชาชนบางส่วนจะได้รับสวัสดิการบำนาญจากกองทุนการออมภาคบังคับอื่นแล้วก็ตาม ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสิทธิในการรับบำนาญจากกองทุนประกันสังคม กองทุนการออมแห่งชาติ และสิทธิในการรับเบี้ยความพิการสำหรับสิทธิประโยชน์อื่นที่ประชาชนพึงได้รับนอกเหนือจากสิทธิที่ได้กล่าวมา ให้ประชาชนสามารถเลือกสิทธิที่ตนเองหรือเลือกสิทธิที่ดีกว่าได้ เช่น ข้าราชการที่ได้รับเบี้ย

บ้านาญอยู่แล้ว ก็ไม่ต้องเลือกรับสิทธิบ้านาญพื้นฐานแห่งชาติ เพราะสิทธิข้าราชการบ้านาญได้สูงกว่าสิทธินี้เป็นต้น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่ว่า เห็นด้วยกับรายงานการพิจารณาศึกษาแนวทางการเสนอกฎหมายบ้านาญพื้นฐานแห่งชาติ เพื่อให้ผู้สูงอายุไม่ต้องพึ่งพาบุญหลาน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้เริ่มจากแนวคิดในรัฐบาลของ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ในขณะนั้น ซึ่งถือเป็นสวัสดิการสังคมประเภทหนึ่ง ที่รัฐบาลจัดสรรให้กับผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป เพื่อให้เงินช่วยเหลือผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่เป็นชานาชาวไร่ หาบเร่ แผงลอย ฯลฯ ได้รับเบี้ยยังชีพต่ำกว่าเส้นความยากจน และในอนาคตข้างหน้าจะมีผู้สูงอายุมากกว่า 15 ล้านคน รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไร เพื่อให้การดำรงชีพของประชาชนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี หากพิจารณาว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาศัยเบี้ยยังชีพฯ เป็นแหล่งรายรับเพียงแหล่งเดียว จะทำให้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะไม่มี ความมั่นคงทางการเงิน ภาครัฐควรจัดให้มีขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต เพราะสวัสดิการด้านบ้านาญเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรได้รับ เพื่อความมั่นคงด้านรายได้ที่เพียงพอในการดำรงชีพ แม้ว่าประชาชนบางส่วนจะได้รับสวัสดิการบ้านาญจากกองทุนการออมภาคบังคับอื่นแล้วก็ตาม ซึ่งหากประชาชนผู้สูงอายุมีหลักประกันรายได้ยามชราภาพที่มั่นคงก็จะช่วยลดภาระการพึ่งพิง ลดการส่งต่อความยากจนช่วยแก้ปัญหาความยากจนเรื่องจริงได้อย่างเป็นรูปธรรม

กรรมการฯ กล่าวขอบคุณสมาชิกฯ ทุกคนที่ได้ให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อรายงานฉบับนี้ พร้อมจะขอนำข้อสังเกตที่ได้ส่งต่อไปยังรัฐบาลเพื่อประกอบการพิจารณา อย่างไรก็ตาม สภาผู้แทนราษฎรถือเป็นสารตั้งต้นในการผลักดันเรื่องนี้ และเชื่อว่าจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อให้เกิดเป็นผลสัมฤทธิ์ในอนาคตต่อไป อันจะนำมาซึ่งประโยชน์สูงสุดของประชาชนต่อไป

เนื่องจาก สมาชิกฯ มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน ประธานฯ จึงขอใช้อำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 88 ส่งเรื่องไปให้รัฐบาลพิจารณาดำเนินการต่อไป

4.4 รายงานการศึกษา เรื่อง ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ซึ่งคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว

- คณะกรรมการฯ ขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

4.5 รายงานการศึกษา เรื่อง เทคโนโลยี 5G ซึ่งคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว

- คณะกรรมการฯ ขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

4.6 รายงานการศึกษา เรื่อง New Space และกิจการอวกาศ (Space Economy) ซึ่งคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว

- คณะกรรมการฯ ขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

4.7 รายงานการศึกษา เรื่อง การเกษตรยุคใหม่ของประเทศไทย The Next Generation Farming of Thailand ซึ่งคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว

- คณะกรรมการฯ ขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

4.8 รายงานการศึกษา เรื่อง การศึกษา TELEMEDICINE ในประเทศไทย ซึ่งคณะกรรมการการสื่อสาร โทรคมนาคม และดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว

- คณะกรรมการฯ ขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

4.9 รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการกำหนดราคาขายปลีกก๊าซ NGV ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดและบรรเทาปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) ซึ่งคณะกรรมการกิจการกิจการศาล องค์กรอิสระ องค์กรอัยการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และกองทุนพิจารณาเสร็จแล้ว

- คณะกรรมการขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

4.10 รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมสุราไทย ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว

ตามที่ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 1 ครั้งที่ 21 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 11 กันยายน 2562 ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ นั้น บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษารายงาน เรื่อง "การพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมสุราไทย" เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 104 วรรคหนึ่ง กำหนดว่า "เมื่อคณะกรรมการได้กระทำกิจการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามหน้าที่และอำนาจ หรือตามที่สภามอบหมายเสร็จแล้วให้รายงานต่อสภาตามระยะเวลาที่สภากำหนด" จึงขอเสนอรายงาน ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาต่อไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นธุรกิจอุตสาหกรรมที่ผูกพันมากับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยมาเป็นระยะเวลานาน ในอดีตที่ผ่านมาธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นมีลักษณะเป็นกิจการผูกขาดโดยรัฐ ก่อนจะค่อย ๆ ผ่อนคลายการผูกขาดลงในเวลาต่อมา และนำมาสู่การเปิดเสรีการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างไรก็ตาม การประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นยังมีอุปสรรคอยู่อีกมาก ทั้งในแง่ของการประกอบกิจการผลิต และการประกอบกิจการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นผลมาจาก กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ของทางราชการในการจำแนกปัญหานั้น สามารถจำแนกกฎหมายที่เป็นปัญหาออกได้เป็น 2 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการจัดเก็บภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการอื่น ๆ เช่น วิธีการและลักษณะการจำหน่าย สถานที่จำหน่ายและการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น ซึ่งกฎหมายทั้งสองฉบับนั้น ได้สร้างภาระและต้นทุนให้แก่ผู้ประกอบการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสามารถระบุเป็นปัญหา ดังนี้ 1. ปัญหาเงื่อนไขการขอใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการขนาดย่อมไม่สามารถเข้าสู่ตลาดการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในประเทศได้ อันเนื่องมาจากเงื่อนไขเรื่องทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ และกำลังการผลิตขั้นต่ำ 2. ปัญหาความไม่สอดคล้องกันของกำลังการผลิตตามกฎหมายโรงงานกับกฎหมายภาษีสรรพสามิต ซึ่งให้นิยามขนาดของโรงงานไม่ต้องตรงกัน ทำให้การขยายขนาดโรงงานอาจจะไม่ถูกต้องตามกฎหมายภาษีสรรพสามิต 3. ปัญหาการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสุราที่มีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละประเภท แม้ว่าจะเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะเดียวกันก็ตาม 4. ปัญหาการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งกฎหมายไม่อนุญาตให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสื่อสาธารณะทุก ๆ ประเภท 5. ปัญหาการควบคุมวันจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กำหนดให้ใช้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนานั้น เป็นการกำหนดเงื่อนไขการประกอบกิจการที่ไม่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ และสังคมใดรองรับ 6. ปัญหาการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางอิเล็กทรอนิกส์ 7. ปัญหาการควบคุมฉลากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเกิดจากกฎหมายกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้ฉลากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะที่ไม่เป็นการเชิญชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้ง ๆ ที่ฉลากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างอัตลักษณ์ให้กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละยี่ห้อ 8. ปัญหาการจำกัดสถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 9. ปัญหาเรื่องการไม่มีแนวทางที่ชัดเจนระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งจากการประชุม คณะอนุกรรมการ

พบว่า ในแต่ละพื้นที่และแต่ละภูมิภาคนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐมีแนวทางการปฏิบัติงานไม่เหมือนกันทั้ง ๆ ที่เป็นการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบในลักษณะเดียวกัน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้มีแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจนเพียงพอปัญหาดังกล่าวข้างต้นนี้ ส่งผลให้ผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์มีปัญหาในการประกอบกิจการ ซึ่งยับยั้งการเติบโตของธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์เป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการในเรื่องดังกล่าว จึงจะเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ไทย และการแก้ไขนี้จะสอดคล้องกับแนวนโยบายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และแนวนโยบายแห่งรัฐในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 โดยมีข้อเสนอในการแก้ไข ดังนี้

1. ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 และกฎหมายลำดับรองโดยยกเลิกเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบกิจการผลิตเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์
2. ปรับปรุงวิธีการคิดคำนวณภาษีเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ใหม่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและสอดคล้องตามประเภทและชนิดของเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์
3. ปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และกฎหมายลำดับรองโดยอาจจะยกเลิกบางบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสม และจัดให้มีกระบวนการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฉบับนี้เสียใหม่
4. เร่งให้มีการจัดทำแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีเมล็ดแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อนึ่ง การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอาจจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาอีก แต่เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อแก้ไขเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไวรัสสายพันธุ์ใหม่นี้ จึงอาจเร่งดำเนินการโดยการแก้ไข หรือยกเลิกรายละเอียดในกฎหมายลำดับรองก่อน พร้อม ๆ กันกับการจัดทำแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย แล้วจึงค่อยตราแก้ไขเพิ่มเติมในชั้นพระราชบัญญัติต่อไป

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่า การพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมสุราไทยเป็นเรื่องที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นสุราพื้นบ้าน เป็นเครื่องดื่มที่เกิดจากภูมิปัญญาไทย แต่โบราณสุราพื้นบ้านแต่ละชนิด มีกรรมวิธีการผลิตและวัตถุดิบจากพืชผลทางการเกษตร เช่น ข้าวเหนียว ตาลโตนด จึงขอให้รัฐบาลสนับสนุนองค์ความรู้ต่าง ๆ กระบวนการผลิต ให้กับประชาชนเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาพื้นบ้านเป็นการสร้างมูลค่าให้กับชุมชน รวมทั้งให้กระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือส่งเสริมสนับสนุนสุราพื้นบ้าน

กรรมาธิการ กล่าวขอขอบคุณสมาชิกฯ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ รวมถึงการให้การสนับสนุนในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ ได้ตอบชี้แจงในประเด็นถึงการเก็บภาษีสุราแบบขั้นบันไดซึ่งเป็นอัตราภาษีเดียวกับที่ใช้จัดเก็บในผู้ผลิตสุรารายใหญ่ ว่ารัฐบาลไม่ควรใช้แนวทางในการเก็บภาษีเดียวกัน เพราะผู้ผลิตรายย่อยไม่ได้มีต้นทุนหรือรายได้มากพอเมื่อเทียบกับผู้ผลิตรายใหญ่

เนื่องจาก สมาชิกฯ มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน ประธานฯ จึงขอใช้อำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 88 ส่งเรื่องไปให้รัฐบาลพิจารณาดำเนินการต่อไป

4.11 รายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง การศึกษา ตรวจสอบ และติดตามการดำเนินการโครงการรถไฟความเร็วสูง ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา และช่วงนครราชสีมา - หนองคาย ซึ่งคณะกรรมการการคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว (เรื่องตามระเบียบวาระหมายเลข 4.8 - 4.15 ค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 3 ครั้งที่ 5 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 11 พฤศจิกายน 2564)

- คณะกรรมาธิการขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

4.12 รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง ความคุ้มค่าและประสิทธิผล การส่งเสริมการ
ลงทุนต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งคณะกรรมการการการพัฒนาเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว
- คณะกรรมการขอเลื่อนการพิจารณาออกไปก่อน

ประธานฯ สั่งปิดการประชุมเวลา 16.52 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 16.52 นาฬิกา

*****

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร